

Hoc enim constituto in philosophia constituta sunt

Lorem ipsum dolor sit amet, consectetur adipiscing elit. Ista ipsa, quae tu breviter: regem, dictatorem, divitem solum esse sapientem, a te quidem apte ac rotunde; Hic ego: Etsi facit hic quidem, inquam, Piso, ut vides, ea, quae praecipis, tamen mihi grata hortatio tua est. Duo Reges: constructio interrete. Hominum non spinas vellentium, ut Stoici, nec ossa nudantium, sed eorum, qui grandia ornate vellent, enucleate minora dicere. Quamquam id quidem, infinitum est in hac urbe; Quod autem satis est, eo quicquid accessit, nimium est; Quamquam id quidem, infinitum est in hac urbe; Quid de Pythagora?

Quamquam scripsit artem rhetoricam Cleanthes, Chrysippus etiam, sed sic, ut, si quis obmutescere concupierit, nihil aliud legere debeat.

Quid turpius quam sapientis vitam ex insipientium sermone pendere?

Quamquam ex omnibus philosophis Stoici plurima novaverunt, Zenoque, eorum princeps, non tam rerum inventor fuit quam verborum novorum. Earum etiam rerum, quas terra gignit, educatio quaedam et perfectio est non dissimilis animantium.

Bonum negas esse divitias, praepositum esse dicis? [Nihilo beatiorem esse Metellum quam Regulum.](#) Beatus autem esse in maximarum rerum timore nemo potest. Ita fit illa conclusio non solum vera, sed ita perspicua, ut dialectici ne rationem quidem reddi putent oportere: si illud, hoc; *Si longus, levis.* Philosophi autem in suis lectulis plerumque moriuntur. An eum discere ea mavis, quae cum plane perdidiceriti nihil sciat? Quid enim de amicitia statueris utilitatis causa expetenda vides. **Negat esse eam, inquit, propter se expetendam.**

Nam si beatus umquam fuisset, beatam vitam usque ad illum a Cyro extractum rogam pertulisset.

Cognitio autem haec est una nostri, ut vim corporis animique norimus sequamurque eam vitam, quae rebus iis ipsis perfruatur. Hoc dixerit potius Ennius: Nimium boni est, cui nihil est mali. Atqui perspicuum est hominem e corpore animoque constare, cum primae sint animi partes, secundae corporis. Equidem e Cn. Bonum integritas corporis: misera debilitas. Sed tu istuc dixti bene Latine, parum plane. Restincta enim sitis stabilitatem voluptatis habet, inquit, illa autem voluptas ipsius restinctionis in motu est. Satisne vobis videor pro meo iure in vestris auribus commentatus? *Nam quid possumus facere melius?* Deinde prima illa, quae in congressu solemus: Quid tu, inquit, huc?

1. In ipsa enim parum magna vis inest, ut quam optime se habere possit, si nulla cultura adhibeatur.
2. Hoc enim constituto in philosophia constituta sunt omnia.
3. Quis contra in illa aetate pudorem, constantiam, etiamsi sua nihil intersit, non tamen diligat?
4. Quicquid porro animo cernimus, id omne oritur a sensibus;

In qua quid est boni praeter summam voluptatem, et eam sempiternam? At certe gravius. Gracchum patrem non beatiorem fuisse quam fillum, cum alter stabilire rem publicam studuerit, alter evertere. Quis tibi ergo istud dabit praeter Pyrrhonem, Aristonem eorumve similes, quos tu non probas?

- In eo autem voluptas omnium Latine loquentium more ponitur, cum percipitur ea, quae sensum aliquem moveat, iucunditas.
- Non ego tecum iam ita iocabor, ut isdem his de rebus, cum L.
- Ne amores quidem sanctos a sapiente alienos esse

arbitrantur.

- Audax negotium, dicerem impudens, nisi hoc institutum postea translatum ad philosophos nostros esset.